

[Aage Fogh.]

kunde ydes de nye Statshusmænd et Laan paa op til 1 500 Kr., maaske 2 000 Kr., medens der efter den nugældende Lov kun kan ydes 1 000, og hvis man samtidig kunde lægge det saaledes til Rette, at Begynderne kunde faa Hjælp og Støtte fra ældre og mere erfarne Kolleger til Indkøb af Dyrene, tror jeg, der vilde være vundet en hel Del for Begynderne. Jeg rejser derfor dette Spørgsmaal her og anbefaler, at man tager det op til Overvejelse, om der ikke allerede nu vilde være Anledning til at søge samlet paa eet Sted Ydelse af Etableringslaan og af anden Støtte, saa at Begynderne kun kunde søge eet Sted hen om den Støtte og Hjælp til Etablering af Brugene, som jeg erkender er nødvendig, og som jeg anser det for økonomisk fordelagtigt at yde dem, idet det betyder overmaade meget, at Bruget snarest muligt efter Starten kommer op paa fuld Kapacitet.

I Overensstemmelse med det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa Belaaningsforholdene vedrørende de saakaldte indeklemte Husmænd. Jeg gør det paa den Maade, at jeg spørger den højtærede Landbrugsminister, om der ikke foreligger Erfaringer, der tyder paa, at den Belaaningsform, her er Tale om, hvor Statens Ret viger for Gæld op til 110 pCt. af Værdien, i adskillige Tilfælde byder Staten for stor Risiko i Forhold til den Fordel, denne Form byder Husmændene. Jeg vil i Virkeligheden betragte det som givet, at hvis Staten sætter sine Penge helt ud efter 110 pCt. Gæld i gamle Brug, vil det i mange Tilfælde være ensbetydende med, at vedkommende Mand bliver ringere stillet, end han vilde være blevet, hvis Statens Prioritet var anbragt paa en sikrere Plads, fordi der kan indskydes usikre Prioriteter mellem Grundprioriteterne og Statens Prioritet, der er anbragt efter 110 pCt.-Grænsen. Jeg beder om Oplysning herom, og hvis det skulde vise sig at være som af mig antydet, spørger jeg, om der ikke var Anledning til at tage Spørgsmaalet op til Undersøgelse for eventuelt at foretage en Ændring.

Naar vor Jordlovgivning nu bliver ændret i den Retning, som dette Lovforslag her giver Udtryk for, og vi derefter, hvad jeg venter sikkert, faar foretaget en Ændring af Forrentningsgrundlaget, vil jeg mene, at man med Rette kan sige, at saa er der fra Statens Side præsteret en meget væsentlig Indsats til Fordel for Landbougdommen. Men saa vil jeg for mit Vedkommende og ogsaa paa mit Partis Vegne

gøre mig til Talsmand for, at vi fra Samfundets Side skal stille væsentlige Krav til den Ungdom, der skal rykke ind i disse Brug. Landbougdommen af 1937 ved, hvilke Fordele Jordloven byder den, og det er derfor ikke mere end rimeligt, at man af Begynderne forlanger ikke alene, at de i deres Ungdomstid har opsparet nogle Penge, saa og saa mange Tusind Kroner, men, hvad der er lige saa vigtigt, ogsaa forlanger, at den samtidig har søgt at dygtiggøre sig til den Gerning, den skal tage op. Jeg tror, jeg tør sige, at med de Lønninger, der i Dag bydes de unge, der søger Uddannelse for senere at blive selvstændige Landmænd, vil der meget vel være Mulighed for, at de kan spare sig nogle Penge sammen og i Kraft af den Støtte, Undervisningen af Landbougdommen bør have fra Statens Side, ogsaa vil kunne skaffe sig de nødvendige faglige Oplysninger. Derfor bør det siges saa tydeligt som muligt, saa det ikke kan misforstaas, at naar vi har lagt Jordlovgivningen til Rette paa dette Omraade, saa stiller vi fra Samfundets Side det Krav til Ungdommen, at den skal dygtiggøre sig til at tage dette Arbejde op, og saa skal de, der har dygtiggjort sig til det, have et Fortrin fremfor andre. Den gammeldags Indstilling, der fik sit Udtryk i Udtalelsen om en ung Mand paa Landet, der ikke var særlig dygtig: Han kan ingenting lære, saa han skal være Landmand, gælder ikke mere. Der er ingen som helst Tvivl om, at de Forhold, Landbruget arbejder under i Dag, og de Forhold, det vil komme til at arbejde under i Fremtiden, er af en saadan Art, at der maa kræves baade Dygtighed og Indsigt i Erhvervet, og derfor bør vi, siger jeg, ogsaa fra denne Plads, sige til den danske Ungdom: Nu har vi fra Samfundets Side præsteret en Indsats for at give jer Arbejdsmuligheder, og saa maa I dygtiggøre jer til Arbejdet.

Det fremgik af Forhandlingen forleden, at fra forskellig Side var man betænkelig over for den fortsatte Udstykning. Det ærede Medlem Hr. Ulrich, der ellers talte saa smukt i største Delen af sin Tale, sluttede sine Bemærkninger med at fralægge sig ethvert Ansvar for Udstykningen af den danske Jord og gjorde opmærksom paa, at Ansvaret herfor tilkom Regeringspartierne og — jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde det, men han mente det sikkert — ikke mindst Det radikale Venstre. Jeg vil gerne sige, at vi skal med Glæde i hvert Tilfælde paatage os vor Del af Ansvaret for den Udstykning, der har fundet